

Καὶ πάλιν ἔλαβε κατὰ ἀλήθειαν, ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 σελτὰν Μεχεμέτης τῶν πᾶσαν βασιλείαν·
 καὶ κληρονομήσας, καὶ διὰ δὲ ξάμεν τὸν πατέρα
 εἶ. Οὐ πολὺ δ' ἐν μέσῳ, ἔτελευτήσθη καὶ ὁ
 βασιλεὺς, κύριος Ἰωάννης ὁ παλαιολόγος,
 βασιλεύσας ἔτη * * * ἤλθον ἡμεῖς ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ, ὅτε Κωνσταντῖνον ὁ δ' ἐφάρσισι, δι-
 μήτριον, καὶ Θωμάς· καὶ ὡς ἔδοντες τῶν βα-
 σιλείαν τῆς πόλεως πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον αὐ-
 τὸν, αὐτοὶ καὶ ἀμφοτέρω ἐπορεύθησαν ἐν Πελο-
 ποννήσῳ. Καὶ μερισάμενοι τὰ τῶν ὁ μέρη, ἐν
 λακεδαίμονίαι· ὁ δ' ἕτερον, ἐν Κωρινθίῳ ἐ-
 κάθησαν, ὡς ἑστὶ ἐδεῖ.

κβ.

Ὁ δὲ Σελτὰν Μεχεμέτης ἔστ' ὅτι, ὡς ἔλα-
 βὼν τῶν ἡγεμονίαν ἀνατολῆς καὶ ἀνατολῆς, Βα-
 λῆν ἐβλάσφητο πυκροτάτῳ κατὰ τῆς πό-
 λεως, καὶ κατὰ τὴν χριστιανῶν. Καὶ πρῶτον μὲν
 ὑπεκέρθη φιλίαν ἀκροῦ μὲν τῶν πολιτῶν,
 γέμισαν δὲ δόλῳ καὶ πονηρίας ἐμικροῦ. Κτί-
 ζει ἡμῶν τῆς Φάρμα, εἰς τόπον λεγόμενον
 φονεῶν, νεόκαστρον (ὅπερ νῦν ἴσασται) μὲν πύρ-
 γων στερεῶν καὶ ἰσχυρῶν. Δι' ὅτι κηζόμενον καὶ
 ἀνεργεῖρόμενον, ἐδίδον καὶ οἱ πολῖται τὰ πρὸς
 χεῖρας· τροφῆς ἐν μέρει, καὶ λίθους, καὶ ἄλλα.
 τῆς δὲ ἐπίστατον, φοβέμενοι αὐτῶν· μὴ πως μά-
 χην ποιήσονται μετ' αὐτῶν. Καὶ ὅτι, εἰ καὶ ἡδύ-
 ναντο κωλύειν, ἀλλὰ τινὲς ἤλπιζον εἰς ἑστὶ ὄρ-
 κους, οὓς εἶχον μὲν τῆς πύργου αὐτοῦ· οὓς καὶ αὐτὸς
 ἔστρεψε, καὶ ἐβεβαίωσεν· καὶ ἐδείκνυε καὶ ἀκροῦ
 φιλίαν πρὸς ἑστέρας· πλάσῳς ὡς τὸ τέλος
 ἐδείξε, καὶ κηρὸν δ' ἐβλάσφη. Μετὰ δὲ τὸ τελειῶ-
 σαι καὶ ἀπαρτίσαι τὸ κάστρον αὐτό· ἔμενον
 σκύπτερον, φύλακας, σκώλας, καὶ ὅσα ἄλ-
 λα, ἐπορεύθη ἐν ἀδελφάνων πόλει.

κγ.
 φάρμα, τὴν
 πύργου ἑστὶ
 λυγρῶν
 ὄρων.

Εἶχον δὲ ἐλπίδας οἱ ἐν τῇ πόλει· ἵνα, εἰὰ τι
 ἴδωσιν, ὡς πλεονεξίᾳ ἀφανίσωσιν· ἐτρέφοντο
 δὲ μάτην ταῦτα οἰόμενοι. ἀναχωρήσαντος γὰρ
 τῆς σελτῶν τῶν μερικῶν, πορευομένων
 πρὸς ἀδελφάνων· οἱ ἀγαρηνοὶ καὶ ἀδιώ-
 ξαντες μὲν τὴν ἰσχυρῶν, καὶ ποιήσαντες πλάλη-
 μα, ὡς ἐστὶ αὐτοῖς, ἤρπασαν μέρη ἀνθρώ-
 πων, ὅσων ἐντυχόντας ἐν μέρεσι τῆς χώρας τῆς
 ἀσωμάτων, καὶ ἔστησαν Φωκῆ. Διεφημίσθη δὲ
 καὶ Φήμη, ὅτι εἶπεν ὁ σελτῶν· ὅτι ἴδ' ἀ-
 πέρχομαι, καὶ τὸ ἀπείλιον ἔρχομαι πάλιν,
 καὶ γνώτωσαν οἱ ἐν τῇ πόλει.

Διαμηνυσάμενοι δὲ οἱ Βυζάντιοι, καὶ ἀπόν-
 τες, ὡς ἔκ' ἐστὶ δίκαιον· ἵνα, μενέσσης τῆς ἀγάπης,
 ἀρπασθέντων οἱ ἀνθρώποι αὐτῶν· ἀπεκέρθησαν,
 ὅτι ὁ αὐθέντης ἔκ' οἶδ' ἐτὰ γινόμενον. Ωρισθῆναι ἔμεν·
 ὅπως ἐξέστασαν ἑστέρας, ἔπεμψωσιν εἰς τὰ
 ἴδια.

Τοιαύτως

Tunc Mechemeta filius, stabili hereditate
 patri succedens, uniuersum regnum recupe-
 rauit.

Machome-
 ta II.
 1450.

Nec multo interiecto tempore, Imperator
 quog, Ioannes, extremum uitae diem confecit:
 postquā rei Romanae XXIII. annos praefuisset.

Itaq, conuenerunt consulti causa fratres il-
 lius: Constantinus cognomento Draco sis, Deme-
 trius, ac Thomas. Ibi administratione imperij
 urbis Constantino tradita: ambo ipsi in Pello-
 ponnesum abierunt. Quā cū inter se partiti es-
 sent: alter Lacedaemone, Corinthi alter, contra
 quam fieri debebat, sedem ceperunt.

Constantiu-
 vlt. Impe-
 Graecorū.
 1446.
 patre ad-
 huc uiuo:
 & post hu-
 ius mortē,
 1450.

Ceterū iste Sultanus Mechemeta, imperio
 Occidentis & Orientis potitus, consiliū contra
 urbē acerbissimū cepit, & aduersus Christia-
 nos. Primò quidē, summā erga ciues amicitia
 simulauit: sed malitiæ fraudisq, admodum ple-
 nam. Itaq, condit supra Pharus, in loco Phonea
 nomine, nouum quoddā castellū (quod hodie
 extat) plurimū validissimarū turriū: ad id con-
 dendum & excitandū, ciuibus etiā urbis, ea
 quae usus erant, suppeditantibus: alimenta ex
 parte, lapides, & huiusmodi alia. Id metu ad-
 ducti faciebant, ne bellū forte ipsis inferret. Ac-
 cedebat, quod, licet prohibere possent: spem ta-
 men quidam habebant in fœdere & iuramen-
 to, quod cum patre ipsius factū fuerat: quod
 etiam ipse, a se confirmatū, seruabat: summāq,
 erga Byzantios praeferebat beneuolentiā. Sed
 simulatē totū ab eo factum, ut euentus decla-
 rauit, tantū temporis causa. Castrū adifica-
 tione ad finē perducta: positus inibi vexillis,
 praesidio, tormentis bellicis, alijsq, armorū gene-
 ribus: ipse Adrianopolin se contulit.

Castellum
 Turcicum
 contra By-
 zantios in-
 munitissimū.

Habebant spem oppidani: se, si quid periculū
 uiderent, posse illud, ut in propinquo situm, di-
 ruere: sed ea spes, fallax fuit. Nam cū Sultanus
 aliquātū discessisset, Adrianopolin petiturus:
 Agareni interea, equestribus excursionibus
 de more factis, homines rapiabant: quos obui-
 os in locis regionis Asomatorum, & S. Phocae,
 habuissent. Fuit & fama sparsa, dixisse Sulta-
 num: Nunc quidem ab eo, sed mense Aprili re-
 dituri & cognoscent, qui in urbe sunt.

Byzantijs per legatos conquerentibus, ac
 dicentibus, non esse iustum: pacis tempore suos
 homines abripi responsum fuit, hac impruden-
 te Sultano fieri. Iussit ergo is, inquisitione fa-
 ctā sinuentos, ad sua remitti.

Cum

E.γ.Δ της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Τοιαύτω ἔμ εἰρήνην πλάσῃ ἔχούσης ἰσχυροῦς καὶ μάχη φανερά. Ψυχὴ γὰρ ἀδικίῃ προελομένη, ἔδωκεν Ἰππολὺ φέρειν τὸ σκιάζον. ἐκινήθη δὲ τὼ αὐτῶ ἔπει, ὡς περ θῆρ ἄγριον, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως, μετὰ πλήθους αἰαλιθμήτων: ἐκ τε γῆς καὶ θαλάσσης, καὶ τῶν μὲν γῆν ἐπλήρωσεν ἀνθρώπων καὶ ἵππων: τῶν δὲ θαλάσσης, ἀπὸ τῶν μακρῶν νηῶν: πλοῖα ἑταίρια καὶ ταύτας ἀνθρώπων, ἐκ τῶν χωρῶν τῆ βασιλείας, ἔμελλεν ἔπει: βία ἐμβαίνει ἀναγκάζουσι.

Παραγεγεμένω δὲ τῶν γῶν μετὰ κλυδωνῶν ὑπὸ τῆ μεγάλης ἀλύσεως, τῶν ὑπὸ λαμῆνῃ ἀπὸ θαλάσσης, ἀχρεῖ βυζαντίων, εἰσελθεῖν ἐνθὸς ἔλιμνον. ἐποίησαν ἔμ κατὰ σκευὴν, ὅταν εἰκὸς θαυμασίαν καὶ ἐκπληκτικὴν. πεπλοῦσαν γὰρ αὐτῶν τὰ ἰσθμῶν καὶ θέντες ὑποκάτω τρέποντες, καὶ ἄλλας ποιήσαντες μηχανάς: ἔσυρον αὐτάς ἐπάνω τῆς χέρσης, πλοῖα λαῶ πολλὰ: ἀναεῖθαι ἄσπαστοι καὶ ἀσπαστοι ἐπάνω τῶ ὑψωμάτων καὶ τόπων ἔθαλασσῶ: μετὰ τυμπάνων καὶ σαλπύγγων ἔλκοντες. κατεβίβασαν ἡ αὐτὰ ἀντήπεραν εἰς τὰ γλύκεα νερά, καὶ ἔτως ἐκυρλόσθη ἔλιμνον.

Εἶτα ἐποίησαν πάλιν σκάλας μετὰ βυζαντίων καὶ σκευῶν, καὶ ἔδωσαν ἀχρεῖ ξυλοπότας, καὶ ἔτι πάντοτε ὅπως ὠρεκύνκλωσαν, ὡς κύνες πολλοί, τῶν θαυμασίαν πόλιν, καὶ ἐσενόχωσαν.

Παρακαθημένω δὲ αὐτῶν, καὶ πολιορκῶν τῶν, καὶ πολεμῶν, ἀπὸ τε ξηρῶν καὶ θαλάσσης: ἐχάλασε καὶ τείχος μετὰ τῆς μεγάλης σκευῆς: ἀπὸ τῆς πύλης, τῆ λεγομένης χερσῶν, εἰς τῆς πύλης τῆ ἀγίας ῥωμαίων. ἐφύλαττον δὲ ἐνδοθί, ἐμβαλόντες ἀπὸ τείχους πολλὰ, καὶ ἀντήμαχοι. καὶ ὅπως τὸ πῦρ ἐκεῖ ἦσαν καὶ οἱ ἀετοί.

Εὐρέθη δὲ τῶ καιρῶ ἐκείνῳ, καὶ τῆς ἀρχῶν γενεβήτης, ὀνόματι Ντουσανίας, μετὰ καραβίων μεγάλων δύο, καὶ εἰδῶς, ἀπὸ ἐπιχειροῦ βυζαντίων: καὶ ὅτι ἔδωκε τῶν δεχόντων ἡμελεσθῆναι εἰς τῶν χαλάσσιαν: ἀλλὰ εἰς ἕτερον ἔλεγε σκεθῆναι: ἕκαστος ἡ ἀπέφθονε δειλιῶν: σκεθῆς ἐμμεύω ἔ βασιλέως, καὶ τῶν δεχόντων, εἶπε. δύναμαι ἐγὼ σὺν θεῷ, μετὰ τῶν λαῶν μεσθεθῆναι, καὶ ἀντήμαχοι: καὶ βασίσαι τῶν χαλάσσιαν, ἐνεκεν ἔ ὀνόματι ἔ χερσῶν: μετὰ βρωσεως καὶ πρῶτος τῆ ἔμης. ἀχρεῖσθησαν ἔμ αὐτῶ ἀπαιήτες. διέμενον ἔμ ὀ ἀρχῶν ἐκεῖνος φυλάττων, καὶ ἀντήμαχοί, ἐπὶ ἡμέρας

καλήσει
σε, τίπο
ἴδω ἴδω
φαν τὸ
τῆ κα
καλάσσιαν
destruo
perde,
να καλά
ση, de-
struere.

Cum hoc modo fictam insidamq, pacem haberet: ad apertum tandem bellum devocatum est. Animus. n. qui semel iniuste agere consuevit, diu simulationis involucro & umbra regi non potest. Comavit igitur eodem se anno, cum bellua atrox adversus urbem innumeris copijs tendens, terra marique. Terram implevit viris & equis: mare longis navibus: quas & ipsas hominibus partim ex regionibus. Imperatoris, partim ex ora Ponti Euxini, vi conscendere coactis, complevit.

Constantinopolicos oblidio.

Classis postquam accessisset: intrare portum, propter ingentem catenam, a Galate seu Pera oppido Byzantium usq, obiectam, non potuit. Machinatione ergo aggressi sunt miram, ac merito obstupescendam. Expansis enim navium velis: & vario machinarum genere ad promovendum subiecto: in terram illas magna populi manu subtraxerunt donec sublatas & proiectas per acclivia, in suburbano Galate, cum tympanorum tubarumq, sonitu statuerunt. Unde postea in parte adversa, in sinu dulcium aquarum intra catenam demiserunt. Hoc modo portum in suam potestatem redegerunt.

Postea scalas seu portes, ex navibus descendendi, ex dolijs asseribusq, fecerunt: & ad lignariam usq, portam (xyloportam vocant) religarunt. Ita omni modo undiq, circumcluserunt; veluti magna vis canum, admirabilem urbem, & coangustarunt.

Obsidentibus tamen ipsam, ac bello terra marique infesto prementibus: concidit mœnium pars, magno tormetario impetu concussa: ea, quae extenditur a porta Cherson, ad portam usq, S. Romani. Qui oppidani ibi stationem habebant, in locum ruinae, pro muro multa obiccerunt, locum tutantes. Atq, ubi pars mœnium cecidisset: eo tanquam aquilæ, advolabant.

Iustinianus Longus.

Advenerat eo tempore vir quidam nobilis, ex urbe Genæ oriundus, nomine Iustinianus, duabus cum magnis navibus. Is cernens mala, quibus obsessabatur Byzantium: nemineq, de nobilitate, in loco ab hostibus maxime infestato velle resistere: sed aliud alij iubere: unquamq, autem metu refugere: progressus in medium, ad Imperatorem & Proceres, Possum ego, inquit, cum meis militibus, opitulante Deo, ibi stare: & repugnando, in ruinis muri, impetum hostium ac violentiam sustinere, ob honorem nominis Christi: idcirco meo sumptu et alimentis. Gratias fuc-

tunt ei a civibus actæ. Tutatus est igitur pugnando locum vir ille fortis ad multos dies:

πολλάσι καὶ ἀπεδίωκε τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ ἐκώλυεν εἰσελθεῖν. ὅρα δὲ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν τῶν θεῶν ἐγκατέλειψεν.

κζ'. Ἰσαμένω γὰρ αὐτῶν, καὶ ἀντιμαχηῖνος: ἐλθῶσα βολὴ δὲ δόλωκεν αὐτῶν εἰς τὸν δεξιὸν πόδα. καὶ ἀπὸ τῆς σφοδρῆς ὀδύνης, ἔπεσε εἰς πθνηκῶς. ὅθεν καὶ ἀρανήες αὐτῶν οἱ ἴδιοι αἰθροῦσι, ἀπῆλθον, καὶ ἐνεβαλον ἐν τοῖς πλοίοις αὐτῶν: καὶ ὑψώσαντες ἰστία, ἀπὸ δροσίου ἀπέρανήες δὲ, κατέρχόμενοι ἄξει χίε νῆσ: ἐκεῖ ἐτελεύτησε. δὲ Φημίδη δὲ, ὅτι ἐν δόθω τῆς κάσρας δὲ δόκω αὐτῶν. ἀλλὰ τὸ ἀληθές ἔσθ' εἰς οἷδ' ἐμ, ὅπως ἐγένετο.

κθ'. Τῶν δὲ καὶ ἐπὶ ἀντιμαχηῖνος, Βαλῶν ποιησάμενοι οἱ ἐντέπιοι, ἐπεμψάμεναι πλοία εἰς μικρὰ καὶ ταχέως νέας ποσαρκακόντας ὅπως πυρπολήσωσι τὴν δεμάδαν ἀγαρηνῶν κρουφῆως: ἐξελθόντες ἀπὸ τῆς κυνιγῆς τῆς πύλης. ὅσθ' ἡ καὶ μαθόντες οἱ ἐν Γαλατῶν Φράγγοι: Φιλίαν πρὸς Τέρκας ἐνδ' ἐκινύμενοι, ποιήσαντες φῶτα αὐτῶν τῆς μεγάλης πύργου, ἐδήσαν ἀγαρηνοῖς ἔδωκαν. καὶ ἀφέντες σκευῶν, λομβάρδαν λεγομένην, ἐκ τῆς κατέργω, ἐβέλησαν τὴν τριβῆδαν: καὶ ἀπεπνίγησαν οἱ θωμάσθ' ἐν κείνοι, καὶ ἐν ὑδάσιν ἀπὸ θανον.

Ταῦτα ἔμ ὁρῶντες οἱ τῆς πέλεως, καὶ εἰς νῆμ θήμενοι τὸ,

θεῶν διδ' ὄνηος, ἔσθ' ἐμ ἰαχὺφ φθόνος: καὶ μὴ διδ' ὄνηος, ἔσθ' ἐμ ἰαχὺφ πόνος:

λ'. Πάλιν ἐποίησαν, καὶ τὸ κατὰ δύναμιν ἔσθ' ἡμέλει. ἀλλὰ τί ποιῆσαι εἶχον εἰς τόσον πλῆθος ἀπειροῦ: ἕνα, εἰπεῖν, εἰς χίλιας ἔσθ' ἐμ, εἰ μὴ μόνον τὸ ὀπτικαλεῖσθαι τῆς θείας βοήθειαν: καὶ πράξειν ἀείλι τῆς δυνάμει, γνόβεις ἔμ, ὅτι οἱ. τῆς ἀγαρ βέλονται δὲ βῆσαι πλεμον μέγαμ ἐδύνατον πανσρατιᾶ αὐρομ κατὰ τῆς πέλεως: καὶ πάντα λίθου κινήσασθαι, καὶ μηχανῆμ. ἐξῆλθον οἱ ἐν δ' οὐ πολῖται εἰς τὸ ἔξω κάσρομ: φοβούμενοι, μὴ εἰσβάλωσιν ἐν δ' οὐ τειχῶν τῆς ὁρμῆς αὐτῶν.

λα'. Οἱ τῆρκοι ἔμ τὴν αὐρομ, ὁθὺς ἅμα πρῶτ, πόλεμον εἴσαντες καὶ δρόμου μέγαμ μετὰ τῶν ἰπῶν αὐτῶν, εἰσῆλθον πολλοὶ ἀπὸ τῆς χαλάσρας: ἐκνερίδωσαν, καὶ τῆς μεγάλωμ τειχῶν καὶ σκύπτρα ἐθένησθ' ἐπάνω τῶν πύργωμ. ἔσθ' καὶ θεασάμενοι οἱ ἑυζαῖλιοι, ἐπολέμησαν γενναίως: καὶ ἔπεσον τόσοι ἐκατέρωθεν, ὥστε ἔτε ὅσθ' ἔξω ἐπὶ δὲ ἰώαδ' εἰσελθεῖν, ἔτε ὅσθ' ἐν δ' οὐ ἐξελθεῖν, ὑπὸ τῆς ἀμετρήτων σωμάτων τῶν νεκρῶν. ἐγένετο γὰρ ὁ σωφός τῆς πλῆθους τῶν πρῶτων νεκρῶν, μέχρη ἀψίδωμ αὐτῶν τῶν πυλῶν τῶν τειχῶν: πύλητ

dies: & Agarenos irruere conantes reiecit, irruptioneque urbis prohibuit. Sed en peccatum, en auxilij diuini destitutionem.

Nā cum in hostē constanter pugnaret, iētus fuit globo tormenti, in dextero pede. Unde vehementi dolori orio, in terrā cecidit: & pro mortuo iacuit. Itaque, sublatū asportarunt sui: eoque nauibus suis imposito, vela fecerunt, & ab urbe discesserunt. Cum ad insulam Chiū delatis appulissent: illic ipse diem suum obiit. Sparsus fuit rumor, intra ciuitatē ab aliquo percussurum esse. Sed ea de re nihil certi constat.

Antea verò, cum is adhuc pro urbe propugnaret: oppidani, de liberatione habita, nauigio paruo ac celeri, quadraginta iuuenes emiserrunt: qui clam hostilem classē incenderent, Cynegia porta egressi. Id cum Latini qui Galatam incolēbāt, percepissent: studiū sui erga Turcas significandi causa, flamma de magna turri iudicio, hostibus eos prodiderunt. Qui globo bombardæ à triremi emisso, celocem submerserunt. Ita præclari illi iuuenes, vitam aquis suffocati amiserunt. His visis, oppidani, cum a pud animos suos illud reputassent:

Deo iuuante, vel nocet oculus inuidus; Et non iuuante, nil valet labor improbus:

Rursus ad defensionem se comparabant: proque virili sua parte, nihil, quod ad salutem pertineret, prætermittebant. Sed quid contra tantam multitudinem Barbarorum facerent? Quid vnus, aduersus (ut ita dicam) milles? Nihil certè, nisi ut tantum implorata diuina ope, semper aliquid pro virili facerent. Cognito igitur, postridie Agarenos vehementissimè oppugnaturus urbē, omnibus copijs: omnemque lapidem moturos, omnem machinationem ad expugnandum adhibituros: egressi sunt in exteriorem inter duos muros munitionem: quoniam niam metuebant grauissimum hostis impetū, ne intra mœnia irrumperet.

Turca igitur postridie, prima statim luce, equis acri cursu aduēcti, oppugnationem intulerunt urbi grauissimā. Ac multi eorum, qua parte ruina iacebāt muri, irruerūt: et magnis etiam manib. potiti, signa sua in turrib. fixere. Repugnauerūt Byzantijs animosè: ac tantus utriusque partis casorum fuit: ut nec, qui foris erant, amplius possēt ingredi: nec, qui intus, egredi, præ innumero cadauerum acervo. Is enim iam ipsas portarum, Chersonis & S. Romani, fornices, altitudine, adquauerat sua: ita

Iuuenum inuicibus.

Vrbis expugnatio. 1452. Maij. 29.

ICANNINA 2008

πύλης χερσῶν, καὶ τῶ ἀγία ῥωμανῶ, ὡς ἐ-
φαινέτο ἑπικειμένη. Καὶ ἔτιως ὑπεραχύ-
σαντες ἀρμαῖοι: εἰσῆλθον ἀνα πᾶσαν, πλὴν
ποτὲ μὲν περιφανῆ, θύσυχισ ἀγίω ἢ ἕκτοτε
πόλιμ ἔ Κωνσταντίνου. καὶ ἔτιω γέγονε μὴ ἀ-
λωσις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τῶν πόλεων ταύτης, ἐν ἔτει
κ. Δ. ε. μὴν μαΐου, κ. θ. ἡμέρας, τελ-
τη, πρωί.

λβ'. Τῆς ἀρχῆς σε, Διάποστα, παντοκράτωρ: ὁ-
πιμακροθύμησας καὶ ταῦτα γενέσθαι: ἢ μάλ-
λόν ἐπέμ, παρεχώρησας. τίς γὰρ ἔγνω νῦν κυ-
ρίως; ἢ τίς, σύμβελλει αὐτῶ ἐγένετο; τίς ἔμ λι-
θοκάρδιός ἐστιν: ὅς δὲ ἰούαται μὴ κλαῦται καὶ
θρηνησῆται τῶν ποιῶτων λεηλατισμῶν καὶ ἀφα-
νισμῶν τῆς οὐδ' αἰμορροῦ τῆς τῶν πόλεων πο-
τι, καὶ ὑπερκειμένης ἀθλιότητος δ' ἐκα-
πιστάσης, καὶ ἐξιδενωμένης, καὶ διακρύων
ἐξίας; Ποία καρδιά σιδήρεά, ἢ μὴ λάβοι
πόνου τῆς συμφορῆς ἐκείνης; Οἶμοι, ὅτι καὶ
γῆ ἐσάναξε, καὶ λίθοι, καὶ πᾶν ἀψυχοῦ: πλὴν
μεγάλου, καὶ ἀνυπόφορου, μὴ μείναντα συμ-
φορᾶν.

λγ'. Καὶ ἡ ἰδ' εἰν φρεσὶν, καὶ ἐξείσια. ἀρπα-
ζόμενα σὺν τῶν μοναστηρίων τὰ σκόπη τὰ
ἱερά: θεῖος ναὸς ὑπὸ ἀσεβῶν καὶ ἀπατριμέ-
κας: ἡγιασμένους ἀφιερωμένους ἀρπαζόμε-
νας παρθένους βιαζόμενας: ἐλδοθέρας, καὶ κυ-
ρίας, καὶ δαζενεῖς, δάλας ἐλκομένους βία,
κλαίσας καὶ βοῶσας: καὶ πᾶν εἶδος ὑβρε-
ως ὑπομενέσας, καὶ βασιλικὸν ἱερεῖς τε
καὶ μοναχὸν μετὰ χοιρίων δειδόμενης καὶ
ἐλκομένης. Καὶ τίς ἱκανὸς φράσαι, καὶ καλα-
λεπῶς δηγήσασθαι πλὴν τότε γεγεννημένω συμ-
φορῆν, καὶ θεήλαστον ὀργήν; Οὐδ' εἰ ἄλλο εἰς
πᾶν πᾶν τὸ φοβερόν, τὸ ἐμπέσειν εἰς χεῖ-
ρας θεῶν ζῶντων. ἢ ὁρᾶμεν τῶν ἄλλων δει-
νῶν, καὶ τὰ τῶν βασιλέων μνήματα ἀνηγόμε-
να, καὶ ἐμπαζόμενα. Τῆτο δὲ ἐπίμ, ἐλπί-
ζοντες δειλοκῆν πᾶν χερσῶν ὑφασμάτων.
καὶ ἄλλα καλενεαίνοντο οἱ παρὰ νεμῶτατοι.

Καὶ ἐγκαίρου, ἐπέμ τῶν θρησκῶν διαβίδ,
τὸ: ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς πλὴν κληρονομίαν
σε: ἐμίαναν τῶν ναῶν τῶν ἁγίων σε: ἔθεντο ἱε-
ρασαλήμ, ὡς ὀπωροφυλάκιον. ἔθεντο τὰ θρη-
σμοῦ τῶν δάλων σε, βρώμαλα τοῖς πέλα-
νοῖς ἔ βράνθι: τὰς σάρκοις τ' ὀσίων σε, τοῖς θηρί-
οις τ' γῆς. ἐξέχεον τὸ αἷμα αὐτῶν, ὡς εἰ ὕδωρ,
κύκλω ἱερασαλήμ: καὶ σὺν ἡ ὀ θάπτων. Εργ-
νήθημεν

ita ut porta incumbere cadaveribus videre-
tur. Ita viribus valentiores facti Barbari,
universam pervaserunt illam, quondam incli-
tam, tunc vero infelicissimam, Constantinii ur-
bem. Hoc modo expugnata fuit praestantissima
haec urbs, anno Mundi sexies millesimo, non-
genesimo, sexagesimo uno, die Maij 29. qui
tertius Hebdomadis erat, tempore matutino.

Hem toleratiam tuam, Domine omnipotes:
qui hac ita fieri sustinueris, aut potius permi-
seris. Sed quis novit mentem Domini? Aut quis
ei a consilijs fuit? Quis ita saepe corde est: qui
non lacrymetur, qui non deploret tantam spo-
liationem, tantam abolitionem, urbis ante alias
olim felicissimae, illustris, atq; imperiosa: nunc
autem ad extremam miseriarum & contemptus
reductae, ac prorsus lamentandae? Quodnam
cor ita ferreum est: quod, audita tanta calami-
tate, treperet a dolore, a luctu? Terra profecto
ipsa, & lapides, & quod vis in animum, mihi
gemuisse videntur: intueri tantam, tam tolera-
bilis arumnas, horrentia, luctuq; refugitia:

Spectacula enim occurrerant horrenda, captivam
humanitatis excedentia. Direptio sacrorum va-
sorum ex monasterijs: diuinorum Templorum,
impijs calcantibus, profanatio, consecratarum
Deo feminarum raptus: violatio virginialis
pudoris. Rapiabantur ingenuae, nobiles, illu-
stresq; feminae, servilem in modum violenter
ad caelum tendentes cum fletu & ululatu ocu-
los: omne genus contumeliae et torture patien-
tes. Trahebantur Sacerdotes, ac solitaria vi-
ta sectatores, funibus vinciti. Quis tanta elo-
quentia esset: ut verbis consequi, aut oratio-
ne percensere, singulas illius temporis calami-
tatum species, iraq; divina, posset? Aliud ni-
hil dici verius potest, quam hoc: Horribile
est, in manus incidere Dei viventis. In-
ter alia dira etiam hoc cernere erat: monumē-
ta Imperatorum effodi, aperiri, illudi. Fiebāt
hoc a sceleratis, spe inveniendae detrahendaeq;
aureae vestis & ornatus. Alia deniq; ab eis
sceleris plena perpetrabantur.

Haud ab re fuerit, hoc loco dicere lamen-
tum Davidis: Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt Templum sanctum
tuum Hierosol. in formam pomarii rede-
gerunt. Cadavera servorum tuorum, devo-
randa volucris caeli obiecterunt: car-
nem sanctorum tuorum, bestiis terre. Effuderunt sanguinem eorum, velut aquam
circa Hierosolymam: nec erat, qui sepeliret. Probrosi apud vicinos nostros ha-
bemur

πάσι

Impietas barbarorum

Psal. 79.

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
IOANNINA 2008

νήθημεν ὄνειδος τοῖς γέγοσιμ ἡμῶν: μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς, τοῖς κύκλω ἡμῶν. ἕως τότε, κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος;

Ἀξιόν, καὶ τίλῳ παίδων ὠδῶν, ὄντων ἐν μέσῳ τῆς καμίνης, καὶ λεγόντων. Δίκαιος εἶ ἐπιπῶσιμ, οἷς ἐποίησας ἡμῖν: Καὶ πῦρε δ' ὀθημεν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων δόποσάτων: καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ, πῦρε δ' ὠκείας. Δὲ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

λδ'. Πῶς καταδέξατο ἡ ἐπονόματι τῷ θεῷ Λόγῳ κληθεῖσαι ἀγία σοφία; ὁ ἐπίχρησεν ἕρως ἡ νέα σιάν, ἡ ἐπὶ ἕξεν ὁ κύριος, καὶ σὺ ἀδελφῶν: τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης: τὸ ἀγαλλμα τῶν ἐκκλησιῶν: ἡ ὑπερέχουσα πάντων τῶν τῆ γῆς κτισμάτων. Ὡς τῷ θαύματι: ὁ τῷ θεῷ περιώνυμος ναός,

λε'. ἐγένετο ναός τῶν ἰσραηλιτῶν, τῶν ἀθέων καὶ ἀπιστῶν. Φερίξοι, ἡλίου: σένασοι ἡ γῆ, καὶ κλονεμένη βόησοι. ἀνεξίκακε κύριε, δόξα σοι.

λς'. Τῆτω τῷ πρόπῳ ἡ χμαλωτία ἡ Ἰωνσάν πινύπολις. ὁ παλαίπρωρος δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἅμα τῷ εἰσελθεῖν εἰς τέρχης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς ἀγίας ῥωμανῆς, περιπατῶν μετὰ καὶ ἐτέρων δρχόντων, ὄπισθεπρόμενοι τῷ τείχει: ὑπελήθησαν αὐτῷ Τῆρκοι, καὶ ἐπολέμησαν: καὶ ἀπέτμήθη τίλῳ κεφαλῶν, πολεμῶν, καὶ μὴ καταδέξαμεν ὅλως δμλωθῆναι.

Συναπέθανον δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλοι ἄρχοντες. Τῆτω δὲ ἐτόλμησαν οἱ ἀγαρνοὶ, ἀγνοήσαντες, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐστίν. Εἰ γὰρ ἔγνωσαν: σὺκ ἀν, οἰμα, ἐφόνδισαν: ἀλλὰ ζῶνται ἐπίασαν, συλλαβόντες παντονοτρόπως: καὶ προσέφερον τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Ὑσερομ, πολλῆς ζητήσεως γενομένης περὶ αὐτῆς (φοβημένῃ ἔσβαλάνη, μὴ πως ἐν τοῖς ζῶσιμ ἐστίν: ἐπερδύει, καμίσση πινὰ βοήθειαν) ὄρου τίλῳ κεφαλῶν αὐτῆς: καὶ ἀεγνώρισαν αὐτῶν ὅ, τε μᾶμαλις, καὶ ἔπεροι ἄρχοντες, καὶ ἔτως ἐπαυσε ἔφοβος.

λς'. Τίλῳ δὲ χαρὰν, ἢν περ ἔχεν ὁ αὐθέντης τότε ὁ σαλταῖνος, πῆς δηγήσοιται; Εἰς γὰρ, ὅτι ἐγένετο κύριος τοῖς τῆς κάσπης μεγάλῃ, καὶ περιβοήτῃ; καὶ ἐκλέκη: καὶ βασιλεὺς ῥωμαίου, κύριος ἀνατολῆς, καὶ δύσεως σὺκ ὀλίγης.

λη'. Παρελθόντων δὲ ἡμερῶν πέντε: γέγονε ζήτησις μεγάλων δρχόντων καὶ κατωλαβόντες τῆν μέραν δρχῶν, τῆν μέγαν δμοέστητον, τῆν πρωτοράτορα, ἢ ὀμ καντακζηνῆ ἔμεσάζοντες: καὶ ἄλλης πολλῆς ἐκλέκης ἀρχοντίας ὀγενεῖς:

mur: illudimur, & fannis incessimur, ab illis, qui circa nos habitant. Quovsq; irascēris, Domine? Nunq; ne finis erit?

Operaprecium, etiam adolescentulorū carmen: qui in medio ardentissima fornacis dixerunt: iustus es in omnibus, quæ nobis fecisti. Traditi sumus in manus inimicorū iniquorū & defectorū. Regi iniusto pessimoq; nos dedisti: idq; propter peccata nostra.

Quomodo contumeliā ferre tantū potuit, que de nomine divini Logi cōdita fuit, S. Sophia? Illud terrestre cælū: noua illa Sion, quā cōstruxit ipse Dominus, non homo: gloria illa uniuersi orbis terræ: illud decus Ecclesiarū: eminentissimū illud omnium per orbē terrarū adificiorum. O rem miram. Nobilissimū Dei templum, templum factum est Ismaelitarū: impiorum illorum, & infidelium. Horresce Sol: ingemisce terra, concutere, exclama. Gloria tibi, tolerantissime malorum Domine.

Hoc modo expugnata captaq; fuit Cōstantini urbs. Ceterum miserrimus Imp. Cōstantinus: eodem tempore, quo Turca irruerunt, qua parte S. Romani porta est: obibat mania, ipse et alij proceres, inspiciēdi causa. Tunc obuiam facti hostes, pugnā commiserūt, in qua caput ei praecisum est, pugnant, & neutiquā seruitutem subire volenti. Occubuerunt una & alij nobiles primarij, viri. Id factū inde, quod ignorarunt Imperatorem Barbari: alioquin, ut mea fert opinio, haud interfecturi: sed, quoquo modo potuissent, viuū in potestate redacturi: & suo Regi adducturi. Posteriori vero diligētī inq; sitione facta (metuente videlicet Sultano, ne fortē adhuc in viuis esset: profectusq; auxilijs alicūde adductis bellū renouare) inuenerūt caput eius: a Mamele, alijsq; Proceribus, agnitū. Tunc à metu ille desinit.

Quantam autem letitiam, è victoria tam illustri Barbarus ceperit: quis verbis eloquatur? videbat is, se tantā urbe, tam ubiq; clara & nobili, tam eximia, petiturū: iam Regē Romanum, ac dominum Orientis, nec parua partis Occidentis, factum esse.

Post quinque dies, quæsi sunt viri illustres, comprehensus est magnus Dux, & magnus Domesticus, & Protostator, imperatorij curatoris Cantacuzeni F. alijsq; complures, amplissimo genere, & virtute dignitateq; eximia

Templum S. Sophiæ.

Constantini Imp. cædes.

Supplicium nobilitatis.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. II. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

γενῆς: ἀπεκεφάλισαν αὐτῆς. Τῷ δὲ μεγάλῳ
 Διὶ δὲ ἐσφαζάν ἐνώπιον αὐτῆς. Μόνου ἢ τῶν νεώτερου υἱοῦ αὐτῆς Ἰσαάκιου, ἔβα-
 λεν ἐν ταῖς βασιλείαις, ἐν τῷ σαραζῶν αὐτῆς.
 ὅς δ' ἦ ἐν ὀλίγῳ ἀπέδρα, καὶ ἐγένετο ἀφανής.
 Τσεροῦ δὲ ἀκρόαθη, ὅτι ἐν ῥώμῃ ὄρεθη: ὅπως
 ἦν καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς: ἡ δὲ πατὴρ ἐπέμψεν πρὸς
 τὴν ἀλώσεως μὲν πλάττει πολλὰ: ὅσων φόνους ἢ
 τῶν ποιῶντων δεχόμενος; πάντας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
 ἐποίησεν. Εἶτα τὰ νεκρὰ σώματα, ὅσα ἦσαν
 κείμενα ἐν πύλαις, καὶ ἐν δόμοις καὶ ἐκτὸς, ἀνά-
 ψαντες πύρκαϊά τε ἐν μέσῳ τῶν τειχῶν κα-
 τέκασαν: ὅμῃ συνάμειμιγμένα καὶ τὰ τῶν
 πεισόντων ἰδίων ἀραρηνῶν.

λθ'

Ὡς ἐν ὀλίγῳ δὲ ἀπέκλεινε καὶ τὴν χαλκή-
 λην: ἔχων αὐτὸν ἐν ὄργῃ, ὅπως ἐμύησε
 τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ παρεγένετο ἀπὸ ἀνατο-
 λῆς, ἐν τῷ κρήνῳ τῶν ἕγχεον: καὶ ὅτι ἐπαυεν
 αὐτὸν, πρὸς κρήνην μελετώντα πολιορκήσασθαι τὴν
 Κωνσταντινῆ: περιβαλλόμενος αὐτῶν, ὅτι, ἐ-
 ἀνδρατύση κατὰ τῆς πόλεως, ὀρμήσασθαι
 ἔθνη ἄλλα, καὶ ἐμβαλεῖσιν αὐτῶν τῆς δύσε-
 ως, καὶ ἀπωλέσουσι τὰ ἐν χερσὶ: καὶ
 ὅτι ἐνοητέα καὶ αὐτῶν, ὡς νέω, ἐν πολλοῖς.
 τῶν δὲ ἕνεκα, ταύτῃ ἀπέλαβε τὴν ἀ-
 μοιβὴν. Οὕτω γὰρ πρῶτον ἐδράμονες ὄν-
 τιμῶντας αὐτῶν.

Καταστήσας ἢ τῆς μεγαλοπόλει φύλακας;
 καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ πᾶν τὸ διοικήσεως ἕνεκα, εἰ τι
 χρεῖν ἔδει, καὶ ἀναγκαῖον εἰς φύλαξιν (τῶν
 φυλάξαι γὰρ παλαιῶν, τῶν κτήσεσθαι χαλεπώ-
 τερον ἐφανταίθη καλῶς) ἐπορεύθη ἐν ἀδελ-
 φαν πόλει, μετὰ χαρῆς καὶ δόξης πολλῆς.

Ἀνθρώπων δὲ χωρὶς, καὶ αἰοικας, εἶπεν, μὴ
 νάσης τῆς πόλεως: ἐπεὶ ὅτι, καὶ ἔφερον συρ-
 γνήιδας λεγομένας; ἢ τοὶ μετόικας; ἢ παροί-
 κας: ἀπὸ μῆδείας, τῆς πρὸς τὸν πόντον, καὶ
 τῶν χωρῶν αὐτῆς, ἀγαθοπόλεως, μεσεμ-
 βρίας: καὶ ἀπὸ τε συλληβρίας ἠρακλείας,
 ποναδίας, ὀρεσιάδας; καὶ ἄλλων τόπων πολ-
 λῶν: καὶ οἰκησάντων τὴν πόλιν: δρόντες αὐτοῖς καὶ
 οἰκας, ἐκάστω κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ δόξασα-
 μενοὶ καὶ τόπος, πολλὰς, καὶ ἰσοποιήσαντες.
 Ἠγόρασαν δὲ καὶ πολλὰ πολλὰ ἀξία, ἡμῶν
 ὀλίγη: καὶ κέραιοι τῶν ποσολυσία πα-
 νων καὶ ὀραίων, ὀλίγα ἐγένοντο.

Ἐπαναστρέψας δὲ πάλιν ὁ αὐθέντης ἐν
 τῇ πόλει, ἤρξατο τὸ παλαιὸν κτίζειν σαρά-
 γιον: καὶ καθ' ἑαυτὸν πολλὰ τῆς πόλεως. Εἶ-
 τα προέθετο, ἔλαβε τὴν αἰνον. Ἐπειτα;
 τὰς ἀθήνας, τὰς θήβας, τὴν θάσσον, τὴν σα-
 μοθρακίαν: τὸ ἄργος; τὸ ἐν πελοποννήσῳ: τὸ
 γὰρ

μ'

mia, conspiciunt viri: qui capitis supplicio affecti
 sunt. Magni autem Ducis filios, in conspectu i-
 psius iugularunt: Vni tantum, qui natumini-
 mus erat, nomine Isaacio, repercerunt: qui in
 castrum Regium trusus; non multo post inde
 aufugiens, nusquam apparuit. Postea fama spar-
 sa fuit, Romæ conspectum esse: quo in loco etiã
 soror eius erat: quã pater, ante expugnationẽ
 urbis, magnis cum opib. in Italiam miserat. Ea
 procerũ cadcs, omnis uno eodẽq. die peracta.
 Exinde, cadaverũ quicquid sub portis; & ex-
 trahitur, portas, iacebat: in sepulchra conie-
 ctũ, & igne crematum est: aggregis eodẽm, &
 unã combustis; Agarenorum quoq. cadave-
 ribus.

Brevi post, etiã Chalilbassam tyrannus in-
 teremit: crimini dans ei, irascensq. : quod acci-
 tu ipsius, pater suus, redisset ab Oriente in Oc-
 casum, tempore belli Vngarici: quodq. volunta-
 ti suæ, iam pridẽ obsidionẽ urbis meditati obsti-
 tisset, ab ea dehortans: tanquã, si adversus ur-
 bem iret, aliarũ gentiũ motus esset inges secu-
 turus: quæ Occidente ipsũ eiecerunt esse: i-
 psiq. quæ iam manib. tenerent, amissuri. Suc-
 censebat etiã, quod ab illo in multis castigaba-
 tur: quæ inueniunt ipse petulantia patrare. His
 de causis, hæc ei gratia relata fuit. Sic scilicet
 Diæmones honorant cultores suos.

Halibassæ interitus.

Posteaquam presidium urbi imposuisset: iu-
 dicemq. seu Præfectũ ei præposuisset: & ad-
 ministrationem totam, ac quicquid conserva-
 tionis illius utile necessariumq. esset, constitu-
 isset (difficilius enim esse; bona parta tueri,
 quã acquirere, recte dictum est) Adriano-
 polin sese; cum gaudio & gloria magna re-
 tulit.

Urbis ordi- natio, & ci- ulum fre- quæratio.

Sed cum hominũ vacua urbs esset, & pro-
 pæmodum deserta: mandato ipsius accersiti, ve-
 nerunt inquilini, ac noui ciues, e plurib. locis:
 e Põtica Media, et oppidis eius: ex Agathopolis
 & Mesembria: e Selybria, Heraclea, Panado,
 Orestia (quæ est Adrianopolis) & alijs pluri-
 bus locis. Hi, singuli pro dignitate sua, acceptis
 domib. incoluerunt urbẽ: multis etiã agris in e-
 os diuisis, mancipioq. datis. Quin multa precio-
 sa, paucis emerunt nummis: & quæ magno cõ-
 stiterant, paruo sui iuris fecerunt.

Reuersus in urbem Rex; vetus palatium,
 sedem Regiæ condere aggressus est: multaq. ur-
 bis loca, edificando ornare: Postea cum exercitum
 profectus; Aenũ cepit: Exinde Athenas, The-
 bas, Thasũ, Samothrocẽ, Argos Peloponncsi.

Machome- to in Græ- cia grassati- ones,

E. Γ. Δ. της Κ. τ. ΙΙ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

τρίστη

γδ' ἑξαμίλιον εἶχον ἐκ κρηρῶ. Εἶτα ἔλαβον τὴν λήμνον, τὴν ἱμαθίαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων, πᾶντα τὰ γειτονέοντα, ὡς πρὸς ἑξήμισυ. Εμετοίκησε, καὶ ἀπὸ ἀδριακῆς πόλεως, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πολλῶν. Ὁλως δὲ, οὐκ ἐρήνδυσεν ὁ ἀλιτηρεῖς ἔτος. οὐδ' ἀλλ' ἐπὶ ἐπιπέδῳ καὶ νικητῆς ἀνεφαίνετο: ὅθεν οὐκ ὄντως, ὡς ἐδὲ, ἀντιμαχεσομένους.

μα. Ἐπειτα περαμωθεὶς ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν Σάλα, καὶ Διὰ Θαλάσσης πέμψας πλοῖα, ἔλαβε τὴν νῆσον Μιτυλήνης. Τὰς δὲ δύο πόλεις Φώκίας λεγομένας: τὴν τε παλαιὰν Φώκιαν, καὶ τὴν νεανίαν: τριῶν ἡρώων Διὸς, ἑρῶος ἀπὸ περὶ τῆς ἀλλήλων, ἢ τῆς ἀρῶν μόλις: κειμένας πηλοῦ σμύρνης, τῆς ἐν Ἐφέσῳ, ὑποκάτω μεναίδρω τῆς ποταμῶ. Ἐλαβε ἰανδρῶν καὶ γυναικῶν πολλῶν, καὶ πλῆθος παιδῶν, ἐκ τῶν πόλεων τῶν: καὶ μετοίκησε ταύτας ἐν πόλει. Ἐπειτα ἀπῆλθε, καὶ ἔλαβε τὴν κασαμώνην, καὶ σινώπην, ἐκ χειρὸς τῆς Κιζιλῆς ἀρχαῖς: ὡς εἶχε ἀπὸ προγόνων, ἐκ τῆς σελτῶν ἀλατιῶν ἐκείνης, τῆς φοβερῆς ἐρατῆγῶ. Ὁς καὶ ἅμα τῶ μαθῆν τὴν ἑλδσίμ ἀγαρηνῶν, ἀνεχώρησε φθύνου: καὶ ἐπὶ ἐβύθη ἐν περσίᾳ πρὸς τὸν Οὐζῶν χασαῖην. Ἐλαβε δὲ καὶ ταῦτα κέρων καὶ πολέμων χωρὶς: μὲν καὶ τῆς πηλοῦ χωρίων αὐτῶν. Ἐπειτα ἔλαβε τὴν ἄμασριν, καὶ τὸν καφῶν, ἐκ χειρὸς τῆς Γενεβήτων: καὶ ἐκόμισε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, παροικήσας αὐτῶν: καὶ ἐρήμους, εἰπεῖν ἐγκαταλείψας αὐτὰς ἀνθρώπων: ἀφανίσας καὶ, τὰ πλεῖστα τῶν τείχεων αὐτῶν, καὶ πάντας καλλωπισμόν.

μβ. Ἐπανελθὼν δὲ πάλιν ἐν τῇ πόλει: καὶ ὁρῶν μὴ σιωαγομένους ἰδίᾳ θελήσει ὅλως χριστιανῶν: ἐκείνην πρὸς τὸ αἶλιον παρὰ Φίλων, καὶ χραμ μαλικῶν χριστιανῶν, οὓς εἶχε πηλοῦ αὐτῶν: καὶ ἐδῆσιν πᾶσαν τὴν βασιλείαν. Οἱ γὰρ ἀγαρηνοὶ ἦσαν ἀγράμματοι, καὶ ἀμαθεῖς πλῆθος. Ὡς ἐκείνη, καὶ χαρῆς ποιῶντες Διὸς ἑξήλων, ἡρίθμων: ὡς ἐπὶ, ὡς λέγει, φαίνον ἐν τῆς ταμειῶν, ὅπως οἱ θεσμοὶ αὐτῶν. λέγουσι ἰ τὰ ξύλα ταῦτα, ἀπὸ ἡρίθμων, καὶ ἀπὸ ἀεθμηλικῆς εἶχον, καὶ λογαριασμῶν (ὡς καὶ νῦν ἐπὶ οἱ δεσποτοὶ αὐτῶν χρωῖται, καὶ ἄλλοι ἀραρηνῶν) ῥαξία, ἢ τοὶ λογαριασμοῦ μαθῶν, ὅτι Διὸς τὸ μὴ εἶναι πατριάρχην ὡς ἔλεον, ὡς συνέλθωσι οἱ χριστιανοὶ: καὶ ἐκλεξάμενοι, ὁμῶς θέλωσι: κυρῶσθαι αὐτοῖς ἔστω καὶ ὁ ἐλοσμὸν δῶσι πατριάρχῳ. Ἐποίησε ἰ τὸ ἐν ἑξήλων: ἰν' ἀκέρωσι οἱ ἀπῶνα χραμ καὶ καὶ σιωαθροῖζων ἐν τῇ πόλει. Διεφέστω γὰρ εἶχε,

μγ. Ἐπειτα ἔλαβε τὴν ἄμασριν, καὶ τὸν καφῶν, ἐκ χειρὸς τῆς Γενεβήτων: καὶ ἐκόμισε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, παροικήσας αὐτῶν: καὶ ἐρήμους, εἰπεῖν ἐγκαταλείψας αὐτὰς ἀνθρώπων: ἀφανίσας καὶ, τὰ πλεῖστα τῶν τείχεων αὐτῶν, καὶ πάντας καλλωπισμόν.

Ἐπανελθὼν δὲ πάλιν ἐν τῇ πόλει: καὶ ὁρῶν μὴ σιωαγομένους ἰδίᾳ θελήσει ὅλως χριστιανῶν: ἐκείνην πρὸς τὸ αἶλιον παρὰ Φίλων, καὶ χραμ μαλικῶν χριστιανῶν, οὓς εἶχε πηλοῦ αὐτῶν: καὶ ἐδῆσιν πᾶσαν τὴν βασιλείαν. Οἱ γὰρ ἀγαρηνοὶ ἦσαν ἀγράμματοι, καὶ ἀμαθεῖς πλῆθος. Ὡς ἐκείνη, καὶ χαρῆς ποιῶντες Διὸς ἑξήλων, ἡρίθμων: ὡς ἐπὶ, ὡς λέγει, φαίνον ἐν τῆς ταμειῶν, ὅπως οἱ θεσμοὶ αὐτῶν. λέγουσι ἰ τὰ ξύλα ταῦτα, ἀπὸ ἡρίθμων, καὶ ἀπὸ ἀεθμηλικῆς εἶχον, καὶ λογαριασμῶν (ὡς καὶ νῦν ἐπὶ οἱ δεσποτοὶ αὐτῶν χρωῖται, καὶ ἄλλοι ἀραρηνῶν) ῥαξία, ἢ τοὶ λογαριασμοῦ μαθῶν, ὅτι Διὸς τὸ μὴ εἶναι πατριάρχην ὡς ἔλεον, ὡς συνέλθωσι οἱ χριστιανοὶ: καὶ ἐκλεξάμενοι, ὁμῶς θέλωσι: κυρῶσθαι αὐτοῖς ἔστω καὶ ὁ ἐλοσμὸν δῶσι πατριάρχῳ. Ἐποίησε ἰ τὸ ἐν ἑξήλων: ἰν' ἀκέρωσι οἱ ἀπῶνα χραμ καὶ καὶ σιωαθροῖζων ἐν τῇ πόλει. Διεφέστω γὰρ εἶχε,

Ipsam.n.Hexamiliū, Turca iā ab aliquāto tēpore tenebāt. Tū Lenū ceperūt, et Imbrū: cū Etadeniq, finitima praterquā Eubœā. Trāstulit idē & ex Adriani urbe Byzantiū, multos viri-usq, sexus homines. Deniq, ne unū quidem an-num à bello immunem, execratus iste manere sinit: sed & bellabat, & victor evadebat: ne-mine se illi, sicut oportebat, opponente.

Orientē deinde classe petēs, multis per mare nauib. missis: insulā Lesbū, suā ditionis fecit. Huic utraq, Phocæā addidit, veterē & nouā: trium horarū, aut vix quatuor, spacio, inter se remotas: prope Smyrnā, quæ ad Ephesum est, sub flumine Meandro sitas. E quibus ciuitatibus, magnum numerum virorum, fœminarū, & puerorum, in urbem traduxit.

Profectus postea, Castamonā & Sinopē Cissil Achumata, ademit: quas is longo intervallo à Maiorib. traditas habuerat: à Sultano quē Aladino, illo magno & formidando Duce. Nā Cissil. Achumata, ut primū de Turcarū aduētu certior factus fuit: cessit, ac profugit in Persiā, ad Vsumcastanē. Potius itaq, est illis ciuitatib. & vicinia ipsarū, Mechemeta, citra bel-lū & laborē. Post hæc, Amastrin cepit, & Capsam, Genuatibus extorquens. Ciues earū, Cōstantinopolin transtulit. Ipsas autē vrbes, e-uersa maiore parte mœnium, omniq, ornatu destructo & ablato, propè in solitudinem hominibus infrequentes, redegit.

Rursus in urbem reuersus: cum nullos sacros conuētus vltro celebrari à Christianis videret: causam eius rei ab amicis sciscitatus est. & à Scribis Christianis, quos secum habebat: qui totius regni administrationem gerebant. Ipsi enim Agareni, literarum rudes erant, & indocti plerunq. Itaq, hæc ipsorū erat ratio numerādi: ut bacilla pararent, in ysq, incisuras facerent: quemadmodum in ararjs, ubi thesauri ipsorum asseruantur, etiamnum conspiciunt. Appellant autem ea ligna, in quibus numeros & rationes suas notabant (quorū vsus etiā nunc apud pistores, & alios opifices Turcarū, est) Rhauia, b.e. taleas. Cognito aut, causā omissorū cœtiū esse, quod nullus patriarcha esset: iussit conuentus agere, Christianos: & patriarchā sibi, quemcunq, vellent, deligere. Se huius creationem confirmaturum: & ut patriarcha munera obiret, edicturum. Id ab eo callidè factum: ut hac fama ad Græcos, qui vbiuis locorū essent, perlata, in urbē congregarentur. Quippe hoc ei studio erat: ut multitudine

Scribæ Christiani, apud Mahometam.

Patriarchā & Ecclesi-as concedit in vrbe Græcis,

ἄχρη, ἵνα πολυάνθρωπος γένῃ, καὶ κατοικημένη πᾶσα.

Εξελίξαντο ἄρτι τὸν φιλόσοφον, κύριον Γεωργίου τὸν σχολαστικόν, ὄντα τῆς βασιλικῆς κρείσεως, ἀνδρα ἁγίου καὶ βλαβῆς καὶ ἀξίους αὐτὸν, ὡς εἶπεν, καθέστησαν πατριάρχῳ, ὀνομάσαντες αὐτὸν Γεννάδιον: καὶ ὑπετάχθησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι Κωνσταντινῆς πόλεως, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ἐπαρχιῶν: ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς πρὸ αὐτῶν πατριάρχεις. ὃν δὲ καὶ μετακαλεσάμενον ὁ σουλτάνος ἐνόησε τῶν βασιλείων αὐτῶν ἰδίαις χερσὶ δέδωκεν αὐτῷ δεκανίκιον πολλῆς ἀξιοῦ: ἠτοὶ ῥάβδον ἀργυρῆν, περικεχυσμένην, ὠραϊαν: καὶ ἵππον ἀγαθόν, καὶ μίρον χρυσίνωμον ἐπιπῶν αὐτῷ. Πάτριάρχῳ ἐπετυχεῖν: καὶ ἔχε τὴν φίλιαν ὑμῶν, ἐν οἷς θελεῖς: ἔχωμ πάντα τὰ σὰ πρεσβύτῃα, ὡς καὶ οἱ πρὸ σὲ πατριάρχαι εἶχον. Ἐχε δὲ καὶ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἁποστόλων εἰς κατωκίαν σὴν. Καὶ ἔτως ἔλαβε, καὶ ἐπίσημεν αὐτὸν πατριάρχῳ. Τὸν γὰρ ναὸν τῆς ἁγίας σοφίας, ὅς ἦν πατριάρχῳ, οἱ ἀγαρηνοὶ ἔλαβον.

Ὀντὲ δὲ, καὶ δουλοκομῆν ἐκεί, τῆ πατριάρχῳ, ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἁποστόλων: ὄρεθη τῆς πεφρονῆμενον μέσον τῆ ναῖς τῆς αὐλῆς, ἠτοὶ ἐνόησε τῆς πειροχῆς. Ὁθεν φοβηθεὶς ὁ πατριάρχῳ, μή πως καὶ ἄλλα ὅμοια γένηται, ἀνεχώρησεν ἐκῆθεν: καὶ παλείψαντες τὸν θάυμαστον ναὸν, ἐρημόν. Τῆτο δὲ ἐγένετο, ὅτι τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ τόπος, καὶ τὰ οἰκήματα, τὰ πέραν τῆ ναῖς, ἦσαν ἄοικα, ἀνθρώπων χωρῆς: πεσόντων πινῶν ἐν πολέμῳ, καὶ ἄλλων αἰχμαλωπιθέντων, ἐτέρων δὲ καὶ φυγόντων.

Ἀναχωρήσαντος δὲ τῆ πατριάρχῳ ἐκ τῆ ναῖς τῶν ἁγίων ἁποστόλων: καὶ ζητήσαντος, καὶ λαβόντων τὴν μονὴν τῆς παναμακαριστε: καὶ πατριάρχῳ ποιησαμένην (ὡς ἐστὶν ἕως τῆς σήμερον: καὶ μενεῖ δ' ὑνάμει καὶ βοηθεία θεῶν. Ἡ δὲ αὐτὴ ἡ μονὴ τὰ παλαιά, γυναικείου μοναστηρίου) μετὰ καιρὸν ἤρξαντο ῥίπτειν καὶ ἀφανίζειν τὸ θεῖον (φῶς) ναὸν: καὶ τέλος ἐκίλισαν καὶ ἀνωκοδόμησαν μετ' ἱεροῦ, αὐτὸν ἐκκλησίαν, ἐπὶ ὀνόματι τῆ σουλτάνου Μεχμετ: ὡς φαίνεται καὶ ἴσεται ὀμμεγέθης ἀχρη καὶ τῆς σήμερον: ἐν δ' ἄλλῳ λόφῳ κείμενος τῆ πόλεως. Ὁ γὰρ πρῶτος λόφος, τῆ ἐπιλάφου ταύτης Κωνσταντίνου, ἐστὶ τὸ μέρος τῆ πόλεως ἀδριανῆς πόλεως. Ἐλαβον δὲ εἰς πατρι-

dine hominum eò confluente, per omnes suas partes urbs frequens culta, fieret.

Hac potestate igitur accepta: Philosophum degelegerunt, Georgium Scholasticum: Assessorē Regij iudicij, virum sanctum & pium. Hunc vetereritu producetes, patriarchæ muneri præfecerunt: mutato eius priore nomine, in Gennadij nomine. Ei subiectæ tunc fuerunt, tum omnes Constantinopolens Ecclesiæ, tum cetera, quæ in Provincijs: eadē, quæ antecessores ipsius Antistites habuerat, potestate permissa. Quæ cū in Regiam ad se Sultanus vocasset: suis ei manibus pastorale pedum magni precij dedit: baculum nēpe argenteum inauratum, artificiosè factum. Dedit & equum bonum. & certā aureorum summā, his verbis additis. Quod faustum ac felix sit, esto Patriarcha: & utere nostra amicitia, in quibus reb. voles: habens omnia iura privilegia, sicuti superiores ante te Patriarchæ habuerunt. Habe quoque templū S. Apostolorū, domiciliij loco. Ita id tunc accepit, & Patriarchicā ibi sedē collocavit. Templū enim S. Sophia, quod antiquitus Patriarcharum domicilium fuerat, Agarenis sibi vindicaverunt.

Cū autē S. Apostolorū templū incoleret Patriarcha: inuentus est in septo templi, seu intra ambitum homo occisus. Unde timore percussus Patriarcha, ne similia, deinceps etiam fieret: inde discessit, relicto illo admirandi operis Templo vacuo. Id inde factum: quod illo tempore locus ille, & quæ circa Templū ades, à cultorib. vacua erant: parte hominū bello caesa, alijs captivis factis, nō etiā nullis profugis.

Cū e templo S. Apostolorū Patriarcha excessisset: aliudq. præter Monasterium Pammacariste (hoc est, beatissima virginis Maria) accepisset: atq. id sedi Patriarchicæ dedicasset (sicut et iamnum hodie est: & Deo potenter ac benignè iuvante, manebit: cū in eo Monasterio antiquitus sacra fœmina habitassent) progressu temporis, diuinitus illud Apostolorum templum (heu rem duram) demoliri Turca ausi sunt, & formam eius abolere. Tandem etiam ibi Religionis suæ templum (Mesechitam vocant) sub nomine Sultani Mechemete condiderunt: quod satis amplum conspicitur, in hodiernum usque diem manens, in secundo colle urbis. Primus enim collis huius septicollis (ut quondā dicta est) urbis, est illa pars, quæ ad portam Adrianopolitanā spectat. Causa, cur potissimum Pammacariste templū in

Patriarcha I. Gennadius.

Patriarchæ domiciliū.

Apostolici templi destructio.

b a patriar-

πατριάρχῳ τὸν ναὸν τῆς παμμακαρίστῃς ὅτι εἰκόντες ἦσαν κύκλῳ πάντες χριστιανοὶ· καὶ τὸ μέγϑον, ὅπου εἰκάζετο, ἐξ ὧν ἠνεγκομὴ ξείνων σφραγίστων, ἤτοι παροίκων.

Μία δὲ τῶν ἡμερῶν διεχόμενον ὁ σελταῖον ἔτῳ ἀναρηνῶν τὰ μέρη τῆς γαβρίας ἔπατριάρχῃς καὶ ἀναθεωρῶν πολλὰ, καὶ ἐρωτῶν, καὶ μανθανῶν· ὡς ἐθεάσατο τὸ πρῶτον λαοὺς τῆς αὐλῆς παμμακαρίστῃς ἠρώτησε, τί τῆς καὶ εἰπόντες αὐτῷ· ὅτι ἡ ἐκκλησία, ἐν ἣ ὁ πατριάρχῃς οἰκεῖ· εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν. Καὶ κατελθὼν ἔῳπα, εἰσῆλθεν ἐν τῷ ναῷ. Οἱ αἰθῶν καὶ ὁ πατριάρχῃς, κατήλθε ἔοικῆματῶν· καὶ πρῶτον ὁρῶσιν αὐτὸν, καὶ ἐπροσκυώνησαν. Εἶτα, ἐπὶ θρόνον καθίσαντῶν ἔβασιλευσεν ἐνδοῦ τῆς μικρῆς ἐκκλησίας, καὶ ὡραίας, ἔπαρεκκλησίῃς, τῆς πλησίον ἔσκιδοφυλακίῃς ἠρώτησε πολλὰ δι' ἐρμηνέως τὸν πατριάρχῃν, πῶς πίστεως πάντων χριστιανῶν· καὶ εἰδὼν κε αὐτῷ ἁδελφῶν· καὶ ὄρκον, καὶ θάρσος, λέγειν καὶ διαλέγεσθαι, φόβου χωρὶς.

Ὅθεν θαρσήσας, μετ' ἀρρησίῃς, ἐνώπιον αὐτοῦ, εἶπε πολλὰ συσταλικά καὶ δοξολογικά τῆς πίστεως κεφάλαια. Καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας τριάδος ἐφανέρωσεν, ὡς ἔδει. Καὶ ὅτι ὁ λόγος τῆς θεῆς, ὁ εἷς τῆς τριάδος, ἔνδος ἀληθῆς θεῆς, ἐστὶν ὁ σὰρκωθεὶς ἐκ τῆς παρθένης καὶ ἀγίας παρθένου δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Καὶ, ὅτι ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη. Καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶν, ὁ μέλλων ἔρχεσθαι κρίνας ζῶντας καὶ νεκρούς. Καὶ ἄλλα μυστήρια τῆς πίστεως εἶπε, καὶ διεσαφηνίσεν αὐτῷ. Ὅθεν ἔμόνον ἀπεδέξατο το δλαβῶς· ἀλλ' ἔκτοτε ἠγάπα αὐτὸν μετ' ἀπατριάρχῃν πολλὰ, καὶ σεβάσμιον εἶχε· καὶ ἔπαυσε καὶ τῆς κακίας, τῆς ἣς εἶχε κατὰ τὸ γένος Γραικῶν· καὶ ἠγάπα ἔκτοτε, ὡς ἐν πολλοῖς ἐφαίνετο.

Ἐχαιρε δ' ἐ (ὡς εἶπε πρὸς πολλούς, μεθ' ὧν σπελάλει) ὅτι σπεδᾶιον καὶ σφῶν πατριάρχῃν ἐπίσημον, ἔτοιμον δοξαζέμεσθαι. Ὅθεν καὶ δοξάζαμενον τὴν διὰ λέξιν, καὶ τῶν λόγων, οὓς ἐποίησαντο πρὸς τῆς πίστεως, ἐφαίνετο· ὅτι ἐνετείλατο αὐτῷ, ἵνα συγγραψῇ πᾶσαν τὴν διὰ λέξιν, καὶ ἐν κεφαλαίοις καταγράψῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ. Ὅ καὶ ἐγένετο· ὡς φαίνεται τὸ σύγγραμμά· καὶ μετεγλωττίσθη καὶ εἰς τὴν Γραικαρῶν βόγλωσαν ἑσπέρῃ χροιά, καὶ εἰς Βεροῖαν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ τῷ σελταῖῳ· καὶ ἀνέγνω ὅπαν, καὶ ἔγνω· καὶ σεβάσμιος εἶχε τῶν λόγων, καὶ ἐθαύμαζεν. Ὅθεν

Patriarcheum legerint, fuit: quod circumcirca id habitabatur: & quidem à Christianis qui è locis exteris Constantinopolim traducti fuerant.

Quodam die Sultanus Mechemeta, equo præteriens viciniã Patriarcheij: oculis modò huc, modò illuc, coniectis: quid unumquodq̃ esset, sciscitatus: ut vestibulũ atrij Pãmacari- stæ conspexit: quasiuit, quid esset hoc. Cũ ei responderetur, esse Ecclesiam, in qua Patriarcha habitaret: eò ingressus est: ex equoq̃ descendens, Templum intrauit. Quod cũm Patriarcha didicisset: è sua habitatione descendit: ac Sultanum salutans, adorauit. Ille deinde super solium assidens, intra sacellum elegans, quod propter armarium rerum sacrarũ est: multa, verbis interpretis, Patriarcham super Religione Christiana rogauit: iureiurando ei potestate, omnia liberè absque ullius periculi metu dicendi ac differendi, concessa.

Vnde hic fiducia sumpta, ingenuè coram Maestate illius, longos sermones habuit: fidei Christianæ demonstrationem commendationemq̃ continentes. Mystrium S. Trinitatis protulit, tractans pro dignitate. Et, Logum Dei, qui una trine Deitatis persona sit, veri Dei filius, esse illum: qui carnem è purissima et sancta virgine, propter nos, & salutem nostrã assumpserit. Ipsum, mortuum esse, & resurrexisse. Ipsum esse illum, qui uenturus sit iudicatum uiuos & mortuos. Alia insuper fidei mysteria commemorauit, eiq̃ aperuit. Quam Patriarcha orationem non tantum reuerenter Rex auscultauit: sed ab eo etiam tempore magis ipsum dilexit, & ueneratione dignum existimauit. Destitit quoque à malignitate; quam aduersus Græcos gerebat: & exinde propensione erga ipsos animo exiit, sicut ex multis signis apparuit.

Gaudebat autem (sicut ex uerbis eius ad multos in familiari colloquio cognitum est) egregium & sapientem à Græcis factum esse Patriarcham, in respondendo promptum. Vnde et speciem approbantis disputationem illam, & uerba de articulis fidei habita, prebuit: quod omnem eam dissertationem, literis ab illo, suis capitib. distinctã, mandari sibiq̃ dari, uoluit. Quod & factum est: extatq̃ scriptum illud: & in Turcarabicam linguam; à Berroea Præfecto Achumata translatum est. Quod Sultanus sibi exhibitum, perlegit totum, & sententiam eius intellexit: in admiratione deniq̃

Sultanò Gënadus Parr. capitã Religionis Christianæ explicat.

Mahometta, Christianismo æquior factus.

Οθεν πολλάκις καὶ μετακαλίσσατο αὐ-
τὸν τὸ πατριάρχην καὶ ἐδωρήσατο δ' ὄψα, καὶ
ἠγάπησεν καὶ πᾶσαν εὐλογίαν ἀξίαν αὐτοῦ, καὶ
δέησιν, ἐξέπληρα. Καὶ ἔλεγον καὶ ἐκ τῆτων
πολλοὶ πολλὰ περὶ τῆτος ἔσχατα: ὅτι ἐ-
ρωτοῦντο, καὶ πληροφορηθεῖς, τὰ περὶ τῆτος ἀ-
ληθῆς πίστεως χριστιανῶν, ἐν ἀμφιβολίᾳ ἦν
περὶ τῆτος αὐτοῦ.

Οὐ πολλὰ δὲ χρόνα παρελθόντων, ἐσπρά-
τῳσε πάλιν κατὰ Πελοποννήσον. Οὐτω δὲ
ἐκείνη μνηστὴρ καὶ θωμά τ' ἰεραποστόλων, καὶ
μὴ δύναμένον ἀντιμάχεσθαι: συνέφω-
νησαν, καὶ εἰς λόγον ἤλθον, ἵνα παρ-
έχωσιν αὐτῷ τέλῳ: ἕκαστος, χρευσίνας
μυ' χιλιάδων δίδου. Δέδωκεν δ' αὐτῷ καὶ
ἴδια, ὅσων περὶ πάσης: ἦτοι τῶν ἀρχαίων
πᾶσαν, παλαιὰν πατρῶν, καλὰ βρύτα, καὶ
λοιπὰς πόλεις. Καὶ ἔτως εἰρηνοῦσα, ἀνε-
σπέρψεν, καὶ ἄλλο ποιήσας τότε. Καὶ τὰ
μὲν ἔβασιλευσεν, ἔτως ἦσαν ἐξοικονομέ-
μενα.

Ο δὲ πατριάρχης, ὁ ἀγιώτατος Γεννά-
διος, πατριαρχούσας ἔτη ὡνεντε: καὶ ποι-
μάνους καλῶς τ' ἔκυρίου λαόν: καὶ ὑπερομ-
τῶν φίλων ἀσπασάμενος ἠσυχίαν: μετα-
καλεσάμενος σύνοδον δεξιερῶν, ἐποίησε
παραίτησιν. Καὶ ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν πατρι-
αρχικὸν θρόνον ὁ κύριος ἰσίδωρος, ὁ ἅγιος
πνευματικὸς ἰσὶν ἔλεγον κινὸν ἀγαθὸν πα-
τέρα οἱ ἐν τῇ πόλει. Ος καὶ πατριαρχούσας ὁ
λίγους, ἐκοιμήθη τ' μακάριον ὑπν'. Καὶ ἀντὶ
τῆτος περὶ τῆτος πατριαρχίᾳ ἰωάσαφ, ὁ τὸ
ἐπικληρικόκας. Ος ἐπισκεν εἰς σκάνδαλα
μυ' τῶν κληρικῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἀδενῶν.
Ο δὲ παραίτησεν ποιήσας πατριάρχης Γεν-
νάδιος: κατελθὼν ἐν τῇ μονῇ τῆς ἀγίας προ-
δρομῆς, πηλοσίου σερρών, καὶ ἐκεῖ ἠσυχάζων
ἐν εἰρήνῃ, ἐκοιμήθη: μετατεθείς εἰς τὰς ἀλ-
ωνίνας μονάς. Καὶ τὰ μὲν τῆτος ἐκκλησίας,
ἔτω.

Μαθὼν δ' ὁ σχαλτῶν: ὡς οἱ δύο ἀδελ-
φοί, οἱ δεσπότες, ἐσυμβιβάζον: ἰδὼν δὲ κα-
θεκάστην ἔχασιν σκάνδαλα: καὶ ὅτι ἔπι τὸ χα-
ρετίζιον παρέχασιν, ὅπερ ἔω εἰσόντο: καὶ τὸ χεῖ-
ρον, ὅτι καὶ ὁ κύριος δημητρίος διέμηνυστο:
ὡς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ θωμάς, ὅς ἐστὶν εἰς τὰς
συμφωνίας, ἀς ἐπιήσασιν: ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ παλαιὰ
πατρῶν, καὶ τὰ καλὰ βρύτα, ἃ δέδωκεν τῇ βα-
σιλείᾳ, ἐπέκλιναν αὐτῷ: καὶ ὅτι καὶ ἐκ τῶν
χωρίων αὐτοῦ τῆς ἀδελφῆς ἀρπάξαι: καὶ ἔλε-
γων αὐτῷ χεῖρα, ἵνα κατελθῆ, καὶ λάβῃ
αὐτῆς:

deniq, & veneratione, habuit. Sape proinde
Patriarcham ad se vocavit: benigno alloquio
donisq, prosecutus est: sed & quamlibet ipsius
rationi consentaneam petitionem, re explevit.
Quo factum, ut multi multa de hoc Sultano
sparserint: eum, certa cognitione persuasioneq,
de veritate fidei Christiana imbutum, iam
hinc in dubio de sua Religione fuisse.

Tempore non multo post, rursus expeditio-
nem in Peloponnesum suscepit. Quam cum
fratres duo Palaologi, Demetrius & Thomas,
a tali imperio Despota dicti, tenerent: nec re-
sistendo essent: interuentu collocutionis ambo
pacti sunt cum ipso binis Aureorum millibus,
quotannis tributi nomine dandis. Etiam pro-
prium illi tradiderunt, quantum agri cum ex-
ercitu obijisset: Achaiam videlicet, priscaς pa-
tras, Calabryta, & alia oppida. Sic, pace fa-
cta, exercitum reduxit: nulla alia re tunc ge-
rita. Hac rebus administratio, hic status, κ-
ρῶν Regem erat.

Patriarcha vero, sanctissimus Gennadius:
postquam muneri suo bene in pascendo Dei po-
pulo quinquennium praefuisset: vitæq, dehinc
tranquilla, curarūq, experti, se dedere vellet:
conuocato Pontificum concilio, se Patriarcha-
tu abdicauit. Subductus itaque in Patriar-
chicū solium fuit Isidorus, vir sanctus, Pneu-
matici munere fugens: quem, qui ut beati inco-
lebant, communem patrem bonum appellita-
bant. Qui cum breue tempus in illa digni-
tate sedisset: somno illo beato sopitus obiit. Suc-
cessit ei Ioasaphus, cognomine Cocas: qui in cō-
temptiones cum clericis delapsus, aegrotans ex-
iuit. Ille autem alter, qui Patriarchatu re-
nunciauerat: se in cœnobium S. Ioan. Prodro-
mi, quod ad Serras est, contulit: ubi quieti de-
ditus, placide diem suum obiit, in aeterna tras-
latus domicilia. Hic Ecclesiae ea tempestate
status erat.

Cum ad Sultatum allatum esset: inter Pa-
laologos fratres duos Despotas, non cōuenire:
sed quotidianas inter eos concertationes esse:
nec item tributum, quod conuenerat, ab eis
pendi: & quod peius, a Demetrio significari:
fratrem Thomam conuentis non stare: sed
veteres Patras & Calabryta, quæ ipsius ma-
iestati dedita essent, animum ad hunc incli-
nare: eumq, ex ditione fratris prædas a-
gere: cumq, his de causis ab eodem De-
metrio literis, ad ipsos & oppida capiendæ:

Palaologi
Peloponnes
sij ei tribu-
tarij fiunt,
1458.

Patriarcha
III. Isidorus

III. Ioasaphus
Cocas.

Altera Sul-
tani in Pe-
loponnesū
expeditio,

αὐτῶν ἰθυμῶν πληθεύεις, ὤρμησε κατὰ Πελοποννήσου. Ἦν ἄρα τότε ὁ τῶν Δεσποτῶν γυναικὰ ἀδελφῶν, Μαθθαῖος ὁ ἄσων, ἐν κερώνησι καὶ μὴ ἔχων, τίς ποιήσεις, παρέδωκεν αὐτῷ τὸ θωμάσιον κάστρον. Αὐτὸς δὲ, ἄρως τὸν ἄσων, καὶ τῶν μετ' αὐτῶν στρατιῶν, ἐπορεύθη, ὅπως ἦν ὁ Δεσποτῆς: ἐν τῷ μηζηθρῶ τῆς Λακεδαιμονίας. Ἄλλως γὰρ οὐκ εἶχε ποιῆσαι. Αἰτήσας ἔμ πινὰ ζήτηματα παρὰ τῶν αὐθεντῶν: ὅπως λάβῃ τὴν θυγατέρα αὐτῶν εἰς γυναῖκα καὶ δώῃ αὐτῷ καὶ τὰ πρὸς Διατροφῆν, ὁμοίως, καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν ἡρραβωνιάσαστο καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῶν, τάξει ἀγαρηνῶν. Δέδωκεν δὲ αὐτῷ ὁ Σελτᾶν εὐνέχοις μετὰ δουροφείας: καὶ ἐχομίσαντο αὐτῷ εἰς τὰ ἑαυτῶν βασιλεία, ἐν ἀδριανουπόλει. Οὐδ' ὅλως δὲ ἐχομήθη μετ' αὐτῆς: Ἰοβύμενος, μὴ πως γένηται. Ἐξ αὐτῆς Φαρμακεία, ἢ τίς δ' ὀλ. Ἐφερομ' ἔμ ἅπαντας ἐν τῇ ἀδριανουπόλει: τὸν τε Δεσποτῆν, καὶ τὴν βασίλισσαν. Ὁ δὲ υἱὸς αὐτῶν, Μαθθαῖος ὁ ἄσων, εἶχε γυναῖκα τὴν εὐδαίμον ἰανωνῆς θυγατέρα. Καὶ οὐ μόνον τῶν τῶν, ἀλλὰ καὶ πάντας τῶν ἄρχοντες τῶν Δεσποτῶν, μικρῶν καὶ μεγάλων: οἵτινες καὶ ἐκστακασίως ἠκελύθησαν, τὰ πρὸς τροφὴν μὴ ἔχοντες. Καὶ ταῦτα μὲν, τὰ τῶν Δεσποτῶν δημητεία.

Ὁ δὲ κύριος θωμάς, μαθῶν τὴν ἀεμίαν τῶν αὐθεντῶν: Φυγῶν ἐπορεύθη, μὲν γυναικῶς, παιδῶν, καὶ οἰκείων, ἐν ῥώμῃ. Ἀσμένως δ' αὐτῶν ὑπεδέξαντο οἱ ἰταλοὶ, ποιήσαντες αὐτοῖς καὶ σιτηρέσια. Πλὴν, ἐν ὀλίγῳ ἐπελάττησεν. Εἶχε δ' ἑξ ἑξ θυγατέρων. Ἡ μία ἔλαβε τὸν Κεφάλην: ἢ δὲ ἑτέρα, τὸν αὐθεντῆν ῥωσίας. Εἶχε δὲ καὶ ἐγκονίαν: ἢν ὁ Σελτᾶν Μεχεμέτης ἔλαβε, κυριεύσας τῆς Μπόσσαν, καὶ ἅπαν τὴν περὶ χῶρον: καὶ ἀπέκτεινε καὶ τὸν Κεφάλην. Τὴν δὲ Κεφλίτζαν ταῦτον: ἔφερον ἐν Κωνσταντινουπόλει λαβῶν. Ἐπαίοντα δὲ αὐτῆν καὶ σιτηρέσιον ἕως τέλους ζωῆς αὐτῆς. Ἐχούσα δ' ἢ αὐτῆν Κεφλίτζαν τὴν πατέρα αὐτῆς ἀδελφῶν, τὴν κυρίαν Μάρριαν, τὴν γυναῖκα Σελτᾶν Μερεθιμητῆα ἕως τῶν Σελτᾶν Μεχεμέτη: δέδωκεν αὐτῇ χωρία πολλὰ εἰς Διατροφὴν, ἐγγύς τῶν Σερραίων: τὴν τε Ἐζωβαν καὶ τὰ πλησίον χωρία πάντα. Ἐξῆς δ' ἐν ἔξυσία ἢ βασιλῆς αὐτῆς μετὰ τέλους ζωῆς αὐτῆς.

Ὁ ἔμ παρὰ ῥήθεις Δεσποτῆς θωμάς, εἶχεν υἱὸς

euocaretur: ita ille percitus, infestis armis in Peloponnesum contendit. Erat tunc *Matthæus Asan*, cuius sororem in matrimonio *Demetrius* habebat, *Coronæ*: qui *Asan* opce destitutus, cū aliud nihil posset: de ditionem præclari huius oppidi fecit. Ipse, *Asane* militibusq̄, eius assumptis, *Spartam* *Lacædæmonia* regionis, ubi *Despota* *Demetrius* morabatur, profectus est. *Aliter* enim facere non poterat. Postquam ab ipso quædam postulasset: ut scilicet filiam eius duceret uxorem: daretq̄ ei, & *Aule* eius, alimenta: filiam eius sibi ritu *Agarenorum* despondit: quam *Eunuchi*, cum satellitum comitatu sibi à *Sultano* traditam, *Adrianopolin* in *Regiam* ipsius deduxerunt. Sed nullo modo ille cum ea concubuit: venenum, aut aliquem dolum, ex ipsa metuens. Detulerunt ergo uniuersos in *Adriani* urbem: tū *Despotā*, tum ipsam *Reginam*. *Filius* autem eius, *Matthæus Asan*, habebat in matrimonio, *Ioannis Eudæmonis*, seu *Felicis*, filiam. Nec hos tantum, sed omnes etiam apud *Despotam* nobiles, inferioris & superioris dignitatis, ibi transtulerunt: qui & ultro, quamquā præter voluntatem suā secuti sunt: necessarijs ad victum & amictum destituti. Hac, cum *Demetrio* gesta.

Thomas autem, aduentu *Regis* cognito, profugit: & cum uxore, liberis, familiaq̄ reliqua, *Romam* perrexit. Benignè exceperunt ipsos *Itali*, assignatis ad uitam degendam alimentis. Sed non multo post, idem rebus humanis exemptus est, relicta inter liberos duabus etiam filiabus. Harum una, *Seruiæ Regi* nupsit: altera, principi *Russie*, seu *Moscouie*. Habuit & neptem: quam *Sultanus Mechemeta*, *Bosniæ* regno, & omni circumiacente regione, potitus, accepit: occiso ipso etiam Rege. Hanc verò *Reginam*, *Constantinopolin* deportauit: eiq̄ vitulum quotidianum præbendum ad omnes dies vite ipsius, curauit. Cū autem eadem *Domina* amitam ibi haberet, *Mariam* nomine: quæ *Sultani Murata* uxor fuerat: & *Sultani Mechemeta* nouerca erat: assignauit hieci multa loca iuxta *Serras*, unde alimenta haberet: nempe *Exobam*, & finitimum agrum omnem. Ita vixit cum potestate hac *Regina* usque ad finem vite sue.

Habuit hic, de quo diximus, *Despota* *Thomas*,

Asanis & Despotæ Demetrii, deditio. r 460.

Thomas profugium.

Filiæ eius.

ἦν δ' ὅτι ἐξ ὧν ὁ νεώτερος ἦν αὐτῷ μαν-
 ἦλ, διὰ τοῦδε σπασίας ἐκ Ρώμης, ἦλθεν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει πλανηθεὶς παρὰ τῶν ἐκεί-
 ων αὐτῷ ἀνθρώπων: Μαγκαφᾶ, Κόντης, ἔ-
 Νικόλαος: εἰπόντων αὐτῷ, ὅτι, εἰ μὴ εἰς τὴν πό-
 λιν εἰσελθῆς, ὁ σελταῖος ποιήσει σοι πο-
 λὺ ἀγαθόν, ὅτι ἀνεχώρησας διὰ Φραγγί-
 ας. Οὕτως ἔμνεσεν ἀπατηθεὶς, ἦλθεν.
 Ἰπεδέξατο δ' ἐαυτὸν ὁ αὐθιγῆς χαριε-
 τως: καὶ δέδωκεν αὐτῷ εἰς Διατροφίαν, τὸ τε-
 συρέτζιον, τὸ ἀμπελίτζιον, καὶ ἑτέρα χρο-
 νία δύο: καὶ ρόγαμ ἐξοχως, ἀλλὰ ἐπὶ τὸν ἄ-
 παρὰ τὴν καθεκάστῃ ἡμέρᾳ: δίδας αὐτῷ
 καὶ δίδας δύο, καὶ δίδας ἄρσενος δύο. Κοι-
 μηθεὶς δ' ἐκ ἀμφοτέρων, ἐγέννησε καὶ ἐκ
 τῶν δύο ἦν. Καὶ τὸν μὲν ὀνόμασεν ἰωάν-
 νης: τὸν δὲ ἕτερον, Ἀνδρέαν. Ἐξή δ' ἐκαλῶς,
 Διαπερωμεία τιμῆς, καὶ δεχόντων ἰδίων
 αὐτῷ. Ἀλλ' ἔμνεσεν ἔστ' ὁ τὸ κοινὸν χρο-
 νία, ταφῆς ἐν τῇ χώρᾳ Ἐσρεντζίς, ἐν δ' οὐκ
 γὰρ. Ομοίως καὶ ἡ ἀνεψία αὐτῷ, ἡ κρολίτζα,
 μετ' ἑπολὺ κοιμηθεῖσα.

Μετὰ τὸν θάνατον δ' ἐαυτῷ, ὁ βασιλεὺς
 σελταῖος σελίμης, ἔλαβεν ἀνδρέαν τὸν
 δευτερόν ἦν τέτρα, καὶ ἔβαλεν ἐν τῷ σαρά-
 γῳ: ποιήσας αὐτὸν καὶ ἀγαρῶν, καὶ ὀνο-
 μάσας μεχεμέτιν. Ὁ δὲ ἰωάννης ἀδελφῆ-
 σας, ἐτελεύτησε: ταφῆς ἐν τῇ παμμακαρί-
 σω, τῷ πατριαρχείῳ.

Ὁ δὲ δεσπότης Δημήτριος, ὡν ἐν τῇ ἀ-
 δριανουπόλει: δέδωκεν αὐτῷ ὁ αὐθιγῆς
 τὴν τῆς αἰνῆ ἀλικίου: ἵνα τὸ ἥμισυ ἔισοδῆ-
 μαί ὡς λαμβάνη. Καὶ ὅς λαβῶν, ἐβίβη ζω-
 λὼ ἄσωτον, ἐν σαπατῶν καὶ κύνηγεσίοις
 χεῖρον ποσίων ἢ ἔπει ἐπράτηεν ἐν πελοποννή-
 σω. Ὁ δὲ Ματθᾶϊος ὁ ἀσπᾶς, ἐπορεύετο
 μετὰ τῷ αὐθιγῆτος ἐν πολέμοις, καὶ ἠὲ φρο-
 νιμώτατος ὡς καὶ εἰπόντες οἱ ἀλικάριοι, ἵνα
 κλέψωσι πρὸ ἀπαρῆς τῆς ἀλικίης, ἐκ ἐπέ-
 σθῆ, ἀλλ' ὕβρισε, καὶ ἀπεδίωξε τὴν κακο-
 βουλίαν. Καὶ παρήγγειλε ἔτι δ' ἐαυτῷ
 εἰ μὴ τι πῶτον εἰπῶσι, μὴ ἀκέρση: ὅτι περὶ
 ταῖς κίνδυνον μέγα. Ἐπορεύθη ἔμνεσεν
 μετὰ ἔσσελταῖος εἰς πόσναμ.

Καίρη δὲ τυχόντες οἱ ἀλικάριοι, καὶ αὐ-
 θιγῆς ἀκέρση: ἐγένετο ἡ κλοπὴ τῶν ἀ-
 παρῶν. Ὁ δὲ ματθῶν ὁ σελταῖος, ἐν βα-
 σανοῖς ἐμβληθῆναι ἐποίησε ἑστὸν ἀλικαρίης
 ἔφανερώσων, ὅς μὲν γνῶμης ἔδ' ἐαυτῷ
 ἐγένετο: μερῶς δὲ τῶν κλοπιμαίων ἀργυρίων.
 Διὸ ἔσσελταῖος ἠβλήθη διὰ κλεῖναι αὐ-
 τῷ. Διεκώλυσε δ' ἐτέτρα ὁ μάχημα τῆς
 σίας

mas, filios duos. Horum qui natus minor erat
 nomine Manuelus, Roma profugiens, Constan-
 tinopolin venit: suavis suorum familiarum, Man-
 capha, Conti, et Nicolai, in eum errorem in-
 ductus. Dicebant enim hi: ipsum, ubi in urbem
 pervenisset, magnam Sultani humanitatem be-
 neficentiamque sensurum, propter recessum à La-
 tinis. Hoc modo homo adolescens deceptus, ad
 se contulit. Ceterum, clementer à Rege acceptus
 est: qui in perpetuum victum ei attribuit Syre-
 zium, Ampelizium, & alia duo loca: prater ea,
 salarii nomine magna liberalitate, in singulos
 dies centum Asperos. Addidit duos ministros,
 & duas formosas ancillas. His ille ambabus
 gravidis factis, duos filios genuit, Ioannem &
 Andream. Vitam feliciter egit, in honore habi-
 tus, nobiles & conspicuos viros secum alens.
 Sed & ipse tandem commune debitum natura
 persolvit: sepultus in oppidi Syrczii templo. Pa-
 ri modo, etiā ipsius ex sorore neptis, illa, quā di-
 ximus, Regina, haud multo post fato functa est.

Manuelo mortuo, cum Turcica rei praeesset
 Sultanus Selimus: transtulit alterum illius fili-
 um, Andream, in castrum Regium: quem Aga-
 renicis sacris initiatum, nomine mutato, Me-
 chemetam appellavit. Ioannes vero, in morbum
 delapsus, animam efflavit: humatus in Pam-
 macarista Patriarcheo.

Cum Despotas Demetrius Adrianopoli eta-
 tem ageret: concessum est ei à Rege, civitatis Ae-
 ni salarium vectigal, ut dimidium eius perci-
 peret. Quo ipse accepto, vitam egit dissolutam
 ac profusam, luxui venatiumque deditus: deterio-
 ribus moribus tunc, quā antea in Peloponne-
 so, praeditus. Longè vero aliter, Matthaeus A-
 san. Hic enim militiam Regis comitabatur: &
 prudentissimè se gerebat. Cui cum praefecti salis
 dixissent, se pecunias rei salariae auersuros, &
 cum ipso partitiuros: nequaquam paravit, sed co-
 nitijs insectatus est, auertens à se imperium consilium.
 Quin et ipsi Despotas madauit: si quid tale ad i-
 psum dicerent, ne audiret. Fore alioquin, sit in
 magni periculum incidere. Secutus est itaque
 Asan Regem in Bosnam.

Opportunitatem vero natas Salariis illis, et
 hominem dicto audiret: interuise fuere pec-
 unia Regis. Quare ad aures Sultani perlata:
 ad questionem iussu eius abrepti sunt Salarij:
 qui in tormentis ediderunt, peculatum de sen-
 tentia Despotas factum esse: partitione numero in-
 ter ipsos facta. Ob id, capitis ipsam afficere sup-
 plicio Sultanus voluit: sed obstetit Malumina
 Bassa

Emanuel
Palwol.

De fortuna
D. Deme-
trij.

Asanis in-
dustria &
prudentia.